

การบริหารงานของโรงเรียนโดยใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์ม
ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา สงขลา สตูล
School administration using a digital platform in schools
under the Secondary Educational Service Area Office, Songkhla, Satun

สิทธิ สุริยันยงค์¹ นวรัตน์ ไวชมภู²
Sitti Suriyanyong, Navarat Waichompu

บทคัดย่อ (Abstract)

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการบริหารงาน 2) เพื่อเปรียบเทียบการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการบริหารงาน จำแนกตาม เพศ ขนาดโรงเรียน วุฒิการศึกษา และ ประสบการณ์การบริหาร และ 3) เพื่อประมวลข้อเสนอแนะการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการบริหารงาน กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 117 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยตารางสำเร็จรูปของเครจซี่ และมอร์แกน และการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีค่าความตรงเชิงเนื้อหาอยู่ระหว่าง 0.68-1.00 และค่าความเชื่อมั่น ทั้งฉบับ เท่ากับ .982 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าทีอิสระ การทดสอบค่าเอฟ และทดสอบรายคู่โดยวิธี แอลเอสดี ผลการวิจัย พบว่า 1.การใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการบริหารงาน ทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับ มาก โดยเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านงานวิชาการ ด้านงานงบประมาณ ด้านงานบุคคล และด้านงานทั่วไป อยู่ใน ระดับ มาก 2.การเปรียบเทียบการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการบริหารงาน จำแนกตามเพศ ทั้ง 4 ด้าน ไม่แตกต่างกัน จำแนกตามขนาดของโรงเรียน พบว่า ด้านงานบุคคล ด้านงานทั่วไป แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านงานงบประมาณ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วน ด้านงานวิชาการ ไม่แตกต่างกัน จำแนกตามวุฒิการศึกษา พบว่า ด้านงานงบประมาณ และด้านงานบุคคล แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้านงานวิชาการ และด้านงานทั่วไปไม่แตกต่างกัน จำแนกตามประสบการณ์ในการบริหารสถานศึกษา พบว่า ด้านงานวิชาการแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 โดยด้านงานงบประมาณ ด้านงานบุคคล และด้านงานทั่วไป ไม่แตกต่างกัน 3. ข้อเสนอแนะการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการบริหารงาน คือ การนำดิจิทัลแพลตฟอร์มมาใช้เป็นเครื่องมือในการจัดการและพัฒนาการเรียนการสอน รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง จากสื่อสังคมออนไลน์และการนำมาใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประมวลผลข้อมูล และการนำเสนอข้อมูลด้านงานงบประมาณ คือ การนำมาใช้ในการวางแผนใช้จ่ายงบประมาณประจำปี ประเมินราคาสินค้าก่อสร้าง และการ

Received: 2022-12-19 Revised: 2023-03-07 Accepted: 2023-03-11

¹ หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ Master of Education Program in Educational Administration, Faculty of Education and Liberal Arts, Hatyai University. Corrospounding Author e-mail: sitti.su@ku.th

² คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ Master of Education Program in Educational Administration, Faculty of Education and Liberal Arts, Hatyai University

รายงานงบประมาณประจำปีต่อหน่วยงานต้นสังกัด และการนำมาใช้ในการส่งหลักฐาน หรือเก็บหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการเงิน การเบิกใช้พัสดุครุภัณฑ์ เป็นต้น ด้านงานบุคคล คือ การนำมาใช้ประชาสัมพันธ์ แจ้งข่าวสารที่เกี่ยวข้อง การสร้างขวัญและกำลังใจ และการนำมาใช้ในการลงชื่อปฏิบัติงาน รายงานการลาของครู การขอเครื่องราชอิสริยาภรณ์ การรายงานเวรประจำวัน การประเมินวิทยฐานะ และด้านงานทั่วไป คือ การนำมาใช้ในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเกี่ยวกับการเก็บข้อมูลนักเรียน การทำบันทึกข้อมูลนักเรียน ระบบการตัดคะแนนความประพฤติ และการนำมาใช้ในการจัดการระบบงานธุรการ

คำสำคัญ (Keywords): ดิจิตอลแพลตฟอร์ม; การบริหารงานของโรงเรียน

Abstract

This research objectives: 1) to study the use of digital platforms in administration 2) to compare the use of digital platforms in administration classified by gender, school size educational background, and administrative experience, and 3) to study the guidelines for using digital platforms in school administration under the Secondary Educational Service Area Office, Songkhla Satun. The sample group was administrators of schools under the Secondary Educational Service Area Office. Songkhla, Satun, 117 people. Craigie and Morgan's table determined the sample size. and simple sampling The tool used was a questionnaire created by the researcher. The content validity was between 0.68-1.00 and the confidence value for the entire issue was .982. The statistics used in data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation, independent t-test, F-test, and the pairwise test by LSD method. 1. The use of digital platforms in school administration, including 4 aspects, was high. When considering each element, it was found that the use of digital platforms in school administration in Academic administration, Budget administration, Personnel administration, and general administration at a high level. 2. Comparisons of the use of digital platforms in the administration of schools under the Songkhla Satun Secondary Educational Service Area Office classified by sex in all 4 aspects were not different. Classified by school size, it was found that the terms Personnel administration and General administration were different at statistical significance at the .05 level. Budget administration was different. With statistical significance at the .01 level. No difference Classified by educational qualifications, it was found that Budget administration and Personnel administration were different at statistical significance at the .01 level. And General administration was no different. Classified by experience in school administration, it was found that Academic administration was different. with statistical significance at the .01 level by Budget administration, Personnel administration, and General administration with no difference. 3. The comparison of the use of digital platforms in the administration of schools under the Songkhla Satun Secondary Educational Service Area Office classified by sex in all 4

aspects was not different. Statistically significant at the .05 level, which, when compared by school size, found that Personnel administration and General administration were different at statistical significance at the .05 level, while the Budget administration was different. With statistical significance at the .01 level. No difference in statistical significance at the .05 level. And Personnel administration was different in statistical significance at the .01 level. And General administration was no different. Statistically significant at the .05 level. However, if compared by experience in school administration, it was found that Academic administration was different with statistical significance at the .01 level and Budget administration, Personnel administration, and General administration no difference statistically significant at the .05 level.

Keywords: Digital Platform, Administration of schools

บทนำ (Introduction)

การเปลี่ยนแปลงของสังคมอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้ต้องจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินชีวิตเป็นแบบปกติใหม่ (New Normal) และส่งผลให้สถานศึกษาต้องเปลี่ยนแปลงรูปแบบการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสถานการณ์ ดังนั้น การบริหารสถานศึกษาจึงปัจจัยสำคัญในการทำให้การศึกษามีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผล ซึ่งการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในโลกปัจจุบันมีส่วนสำคัญเป็นอย่างมากในการดำรงชีวิต ดังจะเห็นได้ว่าการเกิดขึ้นของเทคโนโลยีสมัยใหม่ทำให้ความรู้เดิมอาจไม่จำเป็นอีกต่อไป ดังนั้น สถานศึกษาควรนำดิจิทัลแพลตฟอร์มมาใช้ในการจัดการศึกษา เพื่อให้การจัดการศึกษามีคุณภาพ สอดคล้องกับสถานการณ์ของสังคม และสามารถเผชิญต่อภัยคุกคามต่าง ๆ ในสังคมซึ่งส่งผลให้จัดการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนสามารถให้มีชีวิตอย่างมีความสุขบนความเปลี่ยนแปลงของโลก และให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ รวมทั้งเพื่อให้กับ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 หมวด 9 เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มาตรา 65 ให้มีการพัฒนาบุคลากรทั้งด้านผู้ผลิต และผู้ใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อให้มีความรู้ความสามารถ และทักษะในการผลิต รวมทั้งการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม มีคุณภาพ และประสิทธิภาพ และมาตรา 66 ผู้เรียนมีสิทธิได้รับการพัฒนาขีดความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อให้มีความรู้ และทักษะเพียงพอที่จะใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในการแสวงหาความรู้ ด้วยตนเองได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

จากปัญหาที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยจึงศึกษาการบริหารงานของโรงเรียนโดยใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล โดยเปรียบเทียบการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการบริหารงาน จำแนกตาม เพศ ขนาดโรงเรียน วุฒิการศึกษา และประสบการณ์การบริหาร และศึกษาแนวทางการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มสำหรับการบริหารงาน เพื่อให้ได้สารสนเทศสำหรับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา สงขลา สตูล สำหรับกำหนดนโยบาย และเป็นแนวทางในการบริหารงานของโรงเรียน ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Research Objective)

1. เพื่อศึกษาการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการบริหารงานของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา สงขลา สตูล
2. เพื่อเปรียบเทียบการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการบริหารงานของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา สงขลา สตูล โดยจำแนกตาม เพศ ขนาดโรงเรียน วุฒิการศึกษา และประสบการณ์การบริหาร
3. เพื่อประมวลข้อเสนอแนะการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการบริหารงานของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา สงขลา สตูล

วิธีการวิจัย (Research Methods)

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) เพื่อศึกษาการบริหารงานของโรงเรียนโดยใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา สงขลา สตูล โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการบริหารงานของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา สงขลา สตูล 2) เพื่อเปรียบเทียบการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการบริหารงานของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา สงขลา สตูล จำแนกตาม เพศ ขนาดโรงเรียน วุฒิการศึกษา และประสบการณ์การบริหาร และ 3) เพื่อประมวลข้อเสนอแนะการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการบริหารงานของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา สงขลา สตูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม แบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 5 ข้อ ประกอบด้วย 1) เพศ 2) ขนาดโรงเรียน 3) วุฒิการศึกษา และ 4) ประสบการณ์การบริหารสถานศึกษา ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการบริหารงานของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา สงขลา สตูล ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรม แบ่งเป็น 4 ด้าน คือ 1) ด้านการบริหารงานวิชาการ จำนวน 10 ข้อ 2) ด้านการบริหารงานงบประมาณ จำนวน 10 ข้อ 3) ด้านการบริหารงานบุคคล จำนวน 10 ข้อ และ 4) ด้านการบริหารงานทั่วไป จำนวน 10 ข้อ รวมทั้ง 4 ด้าน จำนวน 40 ข้อ มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแบบของเบสท์และคาห์น (Best and Kahn) และตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับแนวทางการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการบริหารงานของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา สงขลา สตูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยใช้วิธีการเก็บข้อมูลแบบออนไลน์ ผ่าน Google Form โดยส่งให้กลุ่มตัวอย่าง ผ่านการสแกน QR Code ตามหนังสือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา สงขลา สตูล เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลการวิจัย ได้รับแบบสอบถามตอบกลับจำนวน 117 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้ค่าความถี่ (Frequency) และค่าสถิติร้อยละ (Percentage)
2. ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการบริหารงานของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา สงขลา สตูล ใช้ค่าเฉลี่ย (mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
 - 2.1 สถิติทดสอบการเปรียบเทียบเพศและวุฒิการศึกษา ใช้สูตร t-test (independent) โดยการเปรียบเทียบขนาดของโรงเรียน และประสบการณ์การบริหารสถานศึกษา การทดสอบรายคู่เปรียบเทียบระหว่างพหุคูณ เมื่อพบว่าค่าเฉลี่ยแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยใช้วิธีการ Fisher's Least Significant Difference (LSD)
 - 2.2 ข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จากคำถามปลายเปิดนั้น ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) แล้วนำเสนอตามประเด็นสำคัญ

ผลการวิจัย (Research Results)

การวิจัยเรื่อง “การบริหารงานของโรงเรียนโดยใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล ผลวิจัยพบว่า

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล จำนวน 117 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศ ชาย จำนวน 62 คน (ร้อยละ 53.00) รองลงมาเป็นเพศหญิง จำนวน 55 คน (ร้อยละ 47.00) เป็นผู้บริหารในโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ จำนวน 49 คน (ร้อยละ 41.90) รองลงมาเป็นผู้บริหารในโรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 32 คน (ร้อยละ 27.40) มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 112 คน (ร้อยละ 95.70) รองลงมามีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอก จำนวน 5 คน (ร้อยละ 4.30) และมีประสบการณ์ในการบริหารสถานศึกษา 1 – 5 ปี จำนวน 61 คน (ร้อยละ 52.10) รองลงมามีประสบการณ์ในการบริหารสถานศึกษา 16 ปี ขึ้นไป จำนวน 21 คน (ร้อยละ 17.90)

ตอนที่ 2 การใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการบริหารงานของโรงเรียน

2.1 ด้านการบริหารงานวิชาการ

ผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล มีการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการบริหารงานของโรงเรียน ด้านการบริหารงานวิชาการ ในภาพรวมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.82$, S.D. = 0.85) เมื่อพิจารณารายข้อ โดยเรียงจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ พบว่า ลำดับที่ 1 คือ การนำดิจิทัลแพลตฟอร์มมาใช้ในการแนะแนวการศึกษา อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.09$, S.D. = 0.80) ลำดับที่ 2 คือ การนำดิจิทัลแพลตฟอร์มมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนและกระบวนการเรียนรู้ การนิเทศการศึกษา และส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษา ($\bar{X} = 3.97$, S.D. = 0.83) และลำดับที่ 3 คือ การนำดิจิทัลแพลตฟอร์มมาใช้ในการวางแผนงานด้านวิชาการ ($\bar{X} = 3.96$, S.D. = 0.79)

2.2 ด้านการบริหารงบประมาณ

ผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล มีการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการบริหารงานของโรงเรียน ด้านการบริหารงานงบประมาณ ในภาพรวมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.57$, S.D. = 0.98) เมื่อพิจารณารายข้อ โดยเรียงจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ พบว่า ลำดับที่ 1 คือ การนำดิจิทัลแพลตฟอร์มมาใช้ในการจัดทำบัญชีการเงิน การจัดทำรายงานทางการเงินและงบ

การเงิน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.75$, S.D. = 0.90) ลำดับที่ 2 มีจำนวน 2 ประเด็น คือ การนำดิจิทัลแพลตฟอร์มมาใช้ในการพัฒนาระบบข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการจัดทำและจัดหาพัสดุ ($\bar{X} = 3.74$, S.D. = 0.95) และการนำดิจิทัลแพลตฟอร์มมาใช้ในการจัดทำแผนงบประมาณและค่าขอตั้งงบประมาณเพื่อเสนอต่อปลัดกระทรวงศึกษาธิการ หรือเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ($\bar{X} = 3.74$, S.D. = 0.91)

2.3 ด้านการบริหารงานบุคคล

ผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล มีการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการบริหารงานของโรงเรียน ด้านการบริหาร งานบุคคล ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.55$, S.D. = 1.11) เมื่อพิจารณารายข้อ โดยเรียงจากมาก ไปหาน้อย 3 ลำดับ พบว่า ลำดับที่ 1 มีจำนวน 2 ประเด็น คือ การนำดิจิทัลแพลตฟอร์มมาใช้ในการวางแผนอัตรากำลัง การจัดสรรอัตรากำลัง การสรรหาและบรรจุแต่งตั้ง ($\bar{X} = 3.83$, S.D. = 0.88) และการนำดิจิทัลแพลตฟอร์มมาใช้ในการประเมินผลการปฏิบัติงาน และการเลื่อนขั้นเงินเดือน ($\bar{X} = 3.83$, S.D. = 1.05) และ ลำดับที่ 3 คือ การนำดิจิทัลแพลตฟอร์มมาใช้ในการริเริ่มส่งเสริมการขอรับใบอนุญาต ($\bar{X} = 3.78$, S.D. = 1.17)

2.4 ด้านการบริหารงานทั่วไป

ผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล มีการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการบริหารงานของโรงเรียน ด้านการบริหารงานทั่วไป ในภาพรวมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.55$, S.D. = 1.08) เมื่อพิจารณารายข้อ โดยเรียงจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ พบว่า ลำดับที่ 1 คือ การนำดิจิทัลแพลตฟอร์มมาใช้ในการดำเนินงานธุรการ ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.89) ลำดับที่ 2 คือ การนำดิจิทัลแพลตฟอร์มมาใช้ในการประชาสัมพันธ์งานการศึกษา ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.96) และ ลำดับที่ 3 คือ การนำดิจิทัลแพลตฟอร์มมาใช้ในการรับนักเรียนและการจัดทำสำมะโนผู้เรียน ($\bar{X} = 3.87$, S.D. = 1.05)

2.5 การบริหารงานของโรงเรียนโดยใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในโรงเรียนสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล รวม 4 ด้าน

ผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล มีการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการบริหารงานของโรงเรียน รวมทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.62$, S.D. = 1.01) เมื่อพิจารณารายด้านเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านที่มีลำดับที่ 1 คือ ด้านการบริหารวิชาการ ($\bar{X} = 3.82$, S.D. = 0.85) ลำดับที่ 2 คือ ด้านการบริหารงบประมาณ ($\bar{X} = 3.57$, S.D. = 0.98) และ ลำดับที่ 3 คือ ด้านการบริหารงานบุคคลและด้านการบริหารงานทั่วไป ($\bar{X} = 3.55$, S.D. = 1.11, $\bar{X} = 3.55$, S.D. = 1.08)

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการบริหารงานของโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา สงขลา สตูล

3.1 จำแนกตามเพศ

3.1.1 เปรียบเทียบการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการบริหารงานของโรงเรียน ด้านการบริหารงานวิชาการ จำแนกตามเพศ พบว่า โดยรวม ไม่แตกต่างกัน ซึ่งเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีเพียงข้อเดียวที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ การนำดิจิทัลแพลตฟอร์มมาใช้ในการ

ส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงานสถานประกอบการ และสถาบัน
อื่นที่จัดการศึกษา

3.1.2 เปรียบเทียบการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการบริหารงานของโรงเรียน ด้านการบริหารงาน
งบประมาณ จำแนกตามเพศ พบว่า โดยรวมและรายข้อ ไม่แตกต่างกัน

3.1.3 เปรียบเทียบการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการบริหารงานของโรงเรียน ด้านการบริหารงาน
บุคคล จำแนกตามเพศ พบว่า การใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการบริหารงานของโรงเรียนสังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา สงขลา สตูล ด้านการบริหารงานบุคคล จำแนกตามเพศ โดยรวมและราย
ข้อ ไม่แตกต่างกัน

3.1.4 เปรียบเทียบการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการบริหารงาน ด้านการบริหาร งานทั่วไป
จำแนกตามเพศ พบว่า โดยรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า การนำดิจิทัลแพลตฟอร์มมา
ใช้ในการพัฒนามาตรฐานการปฏิบัติงาน การจัดระบบการบริหารและพัฒนาองค์กรและการจัดระบบการ
ควบคุมภายในหน่วยงาน มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 จำแนกตามขนาดโรงเรียน

3.2.1 เปรียบเทียบการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการบริหารงาน ด้านการบริหารงานวิชาการ จำแนก
ตามขนาดโรงเรียน พบว่า โดยรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีจำนวน 2 ข้อ ที่แตกต่าง
กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีจำนวน 4 ข้อ ที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .05

3.2.2 เปรียบเทียบการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการบริหารงานของโรงเรียน ด้านการบริหารงาน
งบประมาณ จำแนกตามขนาดโรงเรียน พบว่า โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
ซึ่งเมื่อพิจารณารายข้อ มีจำนวน 5 ข้อ ที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 โดยมีจำนวน
3 ข้อ ที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05

3.2.3 เปรียบเทียบการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการบริหารงานของโรงเรียน ด้านการบริหารงาน
บุคคล จำแนกตามขนาดโรงเรียน พบว่า โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเมื่อ
พิจารณารายข้อ พบว่า มีจำนวน 5 ข้อ ที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีจำนวน 3
ข้อ ที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2.4 เปรียบเทียบการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการบริหารงานของโรงเรียน ด้านการบริหารงาน
ทั่วไป จำแนกตามขนาดโรงเรียน พบว่า โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเมื่อ
พิจารณารายข้อ พบว่า มีจำนวน 3 ข้อ ที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีจำนวน 1
ข้อ ที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2.5 เปรียบเทียบการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการบริหารงานของโรงเรียน ด้านการบริหารงาน
วิชาการ จำแนกตามขนาดของโรงเรียนเป็นรายคู่ พบว่า ขนาดของโรงเรียน ในโรงเรียนขนาดเล็กกับโรงเรียนขนาด
ใหญ่ และโรงเรียนขนาดใหญ่กับโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2.6 เปรียบเทียบการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการบริหารงานของโรงเรียน ด้านการบริหารงาน
งบประมาณ จำแนกตามขนาดของโรงเรียนเป็นรายคู่ พบว่า โรงเรียนเล็กกับโรงเรียนขนาดใหญ่ โรงเรียน

3.4.3 เปรียบเทียบการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการบริหารงานของโรงเรียน ด้านการบริหารงานบุคคล จำแนกตามประสบการณ์ในการบริหารสถานศึกษา พบว่า โดยรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งเมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า มีจำนวน 2 ข้อ ที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.4.4 เปรียบเทียบการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการบริหารงานของโรงเรียน ด้านการบริหารงานทั่วไป จำแนกตามประสบการณ์ในการบริหารสถานศึกษา พบว่า โดยรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งเมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า มีจำนวน 3 ข้อ ที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีจำนวน 2 ข้อ ที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.4.5 เปรียบเทียบการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการบริหารงานของโรงเรียน ด้านการบริหารงานวิชาการ จำแนกตามประสบการณ์ในการบริหารสถานศึกษาของโรงเรียนเป็นรายคู่ พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาที่ประสบการณ์ในการบริหารสถานศึกษา 1-5 ปี กับ 16 ปีขึ้นไป, ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์ในการบริหารสถานศึกษา 6-10 ปี กับ 16 ปีขึ้นไป และผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์ในการบริหารสถานศึกษา 11-15 ปี กับ 16 ปีขึ้นไป มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งคู่ที่เหลือไม่มีความแตกต่างกัน

3.4.6 เปรียบเทียบการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการบริหารงานของโรงเรียน ด้านการบริหารงานงบประมาณ จำแนกตามประสบการณ์ในการบริหารสถานศึกษาของโรงเรียนเป็นรายคู่ พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาที่ประสบการณ์ในการบริหารสถานศึกษา 11-15 ปี กับ 16 ปีขึ้นไป มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งคู่ที่เหลือไม่มีความแตกต่างกัน

3.4.7 เปรียบเทียบการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการบริหารงานของโรงเรียน ด้านการบริหารงานบุคคล จำแนกตามประสบการณ์ในการบริหารสถานศึกษาเป็นรายคู่ พบว่า การใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการบริหารงานของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา สงขลา สตูล ด้านการบริหารงานบุคคล จำแนกตามประสบการณ์ในการบริหารสถานศึกษา ไม่มีความแตกต่างกัน

3.4.8 เปรียบเทียบการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการบริหารงานของโรงเรียน ด้านการบริหารงานทั่วไป จำแนกตามประสบการณ์ในการบริหารสถานศึกษาเป็นรายคู่ พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์ในการบริหารสถานศึกษา 6-10 ปี กับ 16 ปีขึ้นไป มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผู้บริหารสถานศึกษาที่ประสบการณ์ในการบริหารสถานศึกษา 1-5 ปี กับ 16 ปีขึ้นไป มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งคู่ที่เหลือไม่มีความแตกต่างกัน

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะการบริหารงานของโรงเรียนโดยใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา สงขลา สตูล

4.1 ด้านการบริหารงานวิชาการ

ด้านการบริหารงานวิชาการ คือ การนำดิจิทัลแพลตฟอร์มมาใช้เป็นเครื่องมือในการจัดการและพัฒนาระบบการเรียนการสอน รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง จากสื่อดิจิทัล และสื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) มีจำนวนมากที่สุด รองลงมา คือ การนำดิจิทัลแพลตฟอร์มมาใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประมวลผลข้อมูล และการนำเสนอข้อมูล

4.2 ด้านการบริหารงานงบประมาณ

ด้านการบริหารงานงบประมาณ คือ การนำดิจิทัลแพลตฟอร์มมาใช้ในการวางแผนใช้จ่ายงบประมาณประจำปี ประเมินราคาส่งก่อสร้าง และการรายงานงบประมาณประจำปีต่อหน่วยงานต้นสังกัด มีจำนวนมากที่สุด รองลงมา คือ การนำดิจิทัลแพลตฟอร์มมาใช้ในการส่งหลักฐาน หรือเก็บหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการเงิน การเบิกใช้พัสดุครุภัณฑ์ เป็นต้น

4.3 ด้านการบริหารงานบุคคล

ด้านการบริหารงานบุคคล คือ การนำดิจิทัลแพลตฟอร์มมาใช้ประชาสัมพันธ์ แจ้งข่าวสารที่เกี่ยวข้อง การสร้างขวัญและกำลังใจ มีจำนวนมากที่สุด รองลงมา คือ การนำดิจิทัลแพลตฟอร์มมาใช้ในการลงชื่อปฏิบัติงาน รายงานการลาของครู การขอเครื่องราชอิสริยาภรณ์ การรายงานवरประจำวัน การประเมินวิทยฐานะ

4.4 ด้านการบริหารงานทั่วไป

ด้านการบริหารงานทั่วไป คือ การนำดิจิทัลแพลตฟอร์มมาใช้ในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเกี่ยวกับเก็บข้อมูลนักเรียน การทำบันทึกข้อมูลนักเรียน ระบบการตัดคะแนนความประพฤติมีจำนวนมากที่สุด รองลงมา คือ การนำดิจิทัลแพลตฟอร์มมาใช้ในการจัดการระบบงานธุรการ

อภิปรายผล (Research Discussion)

การวิจัยเรื่อง “การบริหารงานของโรงเรียนโดยใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล มีประเด็นน่าสนใจอภิปรายผลได้ดังนี้

รายละเอียดในการอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

ด้านการบริหารงานวิชาการ ผู้บริหารสถานศึกษา มีการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการบริหารงานของโรงเรียน ด้านการบริหารงานวิชาการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณา รายชื่อ โดยเรียงจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ พบว่า ลำดับที่ 1 คือ การนำดิจิทัลแพลตฟอร์มมาใช้ในการแนะแนวการศึกษา อยู่ในระดับมาก ลำดับที่ 2 คือ การนำดิจิทัลแพลตฟอร์มมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนและกระบวนการเรียนรู้ การนิเทศการศึกษา และส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษา และลำดับที่ 3 คือ การนำดิจิทัลแพลตฟอร์มมาใช้ในการวางแผนงานด้านวิชาการ และเมื่อเปรียบเทียบการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการบริหารงานของโรงเรียน ด้านการบริหารงานวิชาการ จำแนกตามเพศ พบว่า โดยรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่า ข้อที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ การนำดิจิทัลแพลตฟอร์มมาใช้ในการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงานสถานประกอบการและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา จำแนกตามขนาดของโรงเรียน พบว่า โดยรวมไม่แตกต่างกัน โดยเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายชื่อ พบว่า ขนาดของโรงเรียน ในโรงเรียนเล็กกับขนาดใหญ่ และโรงเรียนขนาดใหญ่กับขนาดใหญ่พิเศษ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อีกทั้งเมื่อจำแนกตามวุฒิการศึกษา พบว่า โดยรวมและรายชื่อ ไม่แตกต่างกัน จำแนกตามประสบการณ์ พบว่า โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเมื่อเป็นรายชื่อ พบว่า ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ 1-5 ปี กับ 16 ปีขึ้นไป, ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์ 6-10 ปี กับ 16 ปีขึ้นไป และผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์ 11-15 ปี กับ 16 ปีขึ้นไป มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งคู่ที่เหลือไม่มีความแตกต่างกัน โดยมีแนวทางในการใช้รูปแบบในการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มเพื่อการบริหารงานของโรงเรียนด้านการบริหารงานวิชาการ คือ การนำดิจิทัลแพลตฟอร์มมาใช้เป็นเครื่องมือในการจัดการและพัฒนาการเรียนการ

สอน รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง จากสื่อดิจิทัล และสื่อสังคมออนไลน์ และการนำดิจิทัลแพลตฟอร์มมาใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประมวลผลข้อมูล และการนำเสนอข้อมูล ซึ่งสอดคล้องกับ กฤติภัทร ศิริภัทรนิธิโกติน (2564) ได้ศึกษาการใช้เทคโนโลยีในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา ในยุควิถีใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ ผลการวิจัย พบว่า ด้านการบริหารงาน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งผู้บริหารบริหารและครูที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นในภาพรวมไม่แตกต่างกัน โดยเพื่อพิจารณาจากวุฒิการศึกษา พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีวุฒิต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการใช้เทคโนโลยีในการบริหารงานวิชาการ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเมื่อพิจารณาจากประสบการณ์ พบว่า ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ต่างกัน มีความคิดเห็น ไม่แตกต่างกัน ซึ่งการนำโปรแกรมประยุกต์มาใช้ในการบริหารจัดการในงานวิชาการ เช่น การใช้โปรแกรมทำเอกสาร แบบ ปพ. ต่าง ๆ การใช้โปรแกรมวัดประเมินผล โปรแกรมจัดการรายเรียนตารางสอน มีความถี่มากที่สุด รองลงมา คือ การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นเทคโนโลยีสู่นวัตกรรมที่เป็นรูปธรรม และยังสอดคล้องกับ พิชญานี กาลอง (2560) ได้ทำการศึกษาแนวทางการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1 ด้านการบริหารวิชาการอยู่ในระดับ มาก อีกทั้งยังสอดคล้องกับ กมลพันธ์ แก้วโชติ (2550) ได้ศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 3 พบว่า ส่วนใหญ่การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ และการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน มีการใช้อยู่ในระดับมาก

ด้านการบริหารงานงบประมาณ ผู้บริหารสถานศึกษา มีการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการบริหารงานของโรงเรียน ด้านการบริหารงานงบประมาณ ในภาพรวมอยู่ในระดับ มาก เมื่อพิจารณารายข้อโดยเรียงจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ พบว่า ลำดับที่ 1 คือ การนำดิจิทัลแพลตฟอร์มมาใช้ในการจัดทำบัญชีการเงิน การจัดทำรายงานทางการเงินและงบการเงิน อยู่ในระดับมาก ลำดับที่ 2 มีจำนวน 2 ประเด็น คือ การนำดิจิทัลแพลตฟอร์มมาใช้ในการพัฒนาระบบข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการจัดทำและจัดหาพัสดุ และการนำดิจิทัลแพลตฟอร์มมาใช้ในการจัดทำแผนงบประมาณและคำขอตั้งงบประมาณเพื่อเสนอต่อปลัดกระทรวงศึกษาธิการ หรือเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบโดยจำแนกตามเพศ พบว่า โดยรวมและรายข้อ ไม่แตกต่างกัน โดยเมื่อเปรียบเทียบจำแนกตามขนาดโรงเรียน พบว่า โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายคู่ พบว่า โรงเรียนเล็กกับขนาดใหญ่ และโรงเรียนขนาดใหญ่กับขนาดใหญ่พิเศษ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อีกทั้งจำแนกตามประสบการณ์ พบว่า โดยรวม ไม่แตกต่างกัน โดยเมื่อเปรียบเทียบโดยจำแนกตามวุฒิการศึกษา พบว่า โดยรวม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายคู่ พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาที่ประสบการณ์ 11-15 ปี กับ 16 ปีขึ้นไป มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีแนวทางในการใช้รูปแบบในการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มเพื่อการบริหารงานของโรงเรียนด้านการบริหารงานงบประมาณ คือ การนำดิจิทัลแพลตฟอร์มมาใช้ในการวางแผนใช้จ่ายงบประมาณประจำปี ประเมินราคาส่งก่อสร้าง และการรายงานงบประมาณประจำปีต่อหน่วยงานต้นสังกัด การนำดิจิทัลแพลตฟอร์มมาใช้ในการส่งหลักฐาน หรือเก็บหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการเงิน การเบิกใช้พัสดุครุภัณฑ์ เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับ กฤติภัทร ศิริภัทรนิธิโกติน (2564) ได้ศึกษาการ

ใช้เทคโนโลยีในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาในยุควิถีใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษากระบี่ ผลการวิจัย พบว่า การใช้เทคโนโลยีในการบริหารงานของผู้บริหารด้านการบริหารงาน งบประมาณ อยู่ในระดับ มาก ซึ่งผู้บริหารที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการใช้เทคโนโลยีในการบริหารงานด้านงบประมาณ ไม่แตกต่างกัน ผู้บริหาร ที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการใช้เทคโนโลยี ด้านการบริหารงานงบประมาณ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการใช้เทคโนโลยีในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา ในยุควิถีใหม่ ด้านการบริหารงานงบประมาณ ไม่แตกต่างกัน โดยมีแนวทางในการใช้เทคโนโลยีในการบริหารงาน ของผู้บริหารสถานศึกษาในยุควิถีใหม่ ด้านการบริหารงานงบประมาณ คือ ผู้บริหารมีความตระหนักรู้และเข้าใจ มองเห็นคุณค่าของการใช้สื่อเทคโนโลยีในการบริหารงานงบประมาณที่ผิดพลาดไม่ได้ โดยจะต้องมีความชำนาญ ในการใช้โปรแกรมและระบบเทคโนโลยีมาจัดการบริหารงบประมาณ ซึ่งเป็นเทคโนโลยีพร้อมกับอุปกรณ์ อิเล็กทรอนิกส์ที่ทันสมัยในการจัดเก็บข้อมูลและประมวลผลเพื่อจัดเก็บ และตรวจสอบได้โปร่งใส ลดเวลา ลด ภาระตา ซึ่งจะต้องมีการวางแผนและสนับสนุนงบประมาณ ในการจัดหาหรือปรับปรุงซ่อมแซมอุปกรณ์ให้ มีสภาพการใช้งานที่เป็นปกติโดยมีการเบิกจ่ายที่สามารถตรวจสอบได้ และจะต้องจัดอบรมบุคลากรภายใน สถานศึกษาเพื่อประสิทธิภาพในการทำงานมากขึ้นจนสามารถนำความรู้ที่มีถ่ายทอด และปฏิบัติงานได้จริงอย่าง ชำนาญ และยิ่งสอดคล้องกับ สร้อยวงษ์ สตรีคำแหง (2556) ได้ทำการศึกษาการบริหารงบประมาณของ สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1 อยู่ในระดับมาก อีกทั้งยัง สอดคล้องกับวรวิฑูริ หล้าจนะ (2563) ได้ทำการศึกษาสภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหาร งานโรงเรียน ของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง ด้านการบริหารงาน งบประมาณ อยู่ในระดับมาก

ด้านการบริหารงานบุคคล ผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียน มีการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการ บริหารงานของโรงเรียน ด้านการบริหารงานบุคคล ในภาพรวมอยู่ในระดับ มาก เมื่อพิจารณารายข้อ โดยเรียงจากมาก ไปหาน้อย 3 ลำดับ พบว่า ลำดับที่ 1 มีจำนวน 2 ประเด็น คือ การนำดิจิทัลแพลตฟอร์มมา ใช้ในการวางแผนอัตรากำลัง การจัดสรรอัตรากำลัง การสรรหาและบรรจุแต่งตั้ง และการนำดิจิทัลแพลตฟอร์ม มาใช้ในการประเมินผลการปฏิบัติงาน และการเลื่อนขั้นเงินเดือน และลำดับที่ 3 คือ การนำดิจิทัลแพลตฟอร์ม มาใช้ในการริเริ่มส่งเสริมการขอรับใบอนุญาต ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบ จำแนกตามเพศ พบว่า โดยรวม และรายข้อ ไม่แตกต่างกัน จำแนกตามขนาดโรงเรียน พบว่า โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายคู่ พบว่า โรงเรียนเล็กกับโรงเรียนขนาดใหญ่ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และโรงเรียนขนาดกลางกับโรงเรียนขนาดใหญ่ และโรงเรียนขนาดใหญ่ กับโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อีกทั้งเมื่อเปรียบเทียบโดย จำแนกตามวุฒิการศึกษา พบว่า โดยรวม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำแนกตาม ประสบการณ์ในการบริหาร พบว่า โดยรวมไม่แตกต่างกัน โดยเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายคู่ พบว่า ไม่มีความ แตกต่างกัน อีกทั้งเมื่อเปรียบเทียบโดยจำแนกตามประสบการณ์ในการบริหาร ไม่มีความแตกต่างกัน ทั้งนี้ แนวทางในการใช้รูปแบบในการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มเพื่อการบริหารงานของโรงเรียนด้านการบริหารงาน บุคคล คือ การนำดิจิทัลแพลตฟอร์มมาใช้ประชาสัมพันธ์ แจ้งข่าวสารที่เกี่ยวข้อง การสร้างขวัญและกำลังใจ และการนำดิจิทัลแพลตฟอร์มมาใช้ในการลงชื่อปฏิบัติงาน รายงานการลาของครู การขอเครื่องราชอิสริยาภรณ์

การรายงานเวรประจำวัน การประเมินวิทยฐานะ ซึ่งสอดคล้องกับ กฤติภัทร ศิริภัทรนิธิโกคิน (2564) ได้ศึกษาการใช้เทคโนโลยีในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาในยุควิถีใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยะปี ผลการวิจัย พบว่า การใช้เทคโนโลยีในการบริหารงานของผู้บริหารด้านการบริหารงานบุคคล อยู่ในระดับ มาก ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับผู้บริหารที่มีเพศต่างกัน ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน และยังสอดคล้องกับ เอกราช เครือศรี (2558) ได้ศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 พบว่า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูที่มีเพศต่างกัน โดยรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อเปรียบเทียบกับประสบการณ์การทำงานต่างกัน โดยรวมไม่แตกต่างกัน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปาริชาติ วิเชียร (2553) ได้วิจัยเรื่อง สภาพและความต้องการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารและจัดการศึกษาของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพังงา ผลการวิจัย พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง สภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารและจัดการศึกษาของโรงเรียน ของครูที่มีเพศต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบกับภาพรวม และรายด้านในทุกด้านไม่แตกต่างกัน

ด้านการบริหารงานทั่วไป ผู้บริหารสถานศึกษา มีการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการบริหารงานของโรงเรียน ในภาพรวมอยู่ในระดับ มาก เมื่อพิจารณารายข้อ โดยเรียงจากมาก ไปหาน้อย 3 ลำดับ พบว่า ลำดับที่ 1 คือ การนำดิจิทัลแพลตฟอร์มมาใช้ในการดำเนินงานธุรการ ลำดับที่ 2 คือ การนำดิจิทัลแพลตฟอร์มมาใช้ในการประชาสัมพันธ์งานการศึกษา และลำดับที่ 3 คือ การนำดิจิทัลแพลตฟอร์มมาใช้ในการรับนักเรียนและการจัดทำสำมะโนผู้เรียน ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบ โดยจำแนกตามเพศ พบว่า โดยรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่ 33 การนำดิจิทัลแพลตฟอร์มมาใช้ในการพัฒนามาตรฐานการปฏิบัติงาน การจัดระบบการบริหารและพัฒนาองค์กรและการจัดระบบการควบคุมภายในหน่วยงาน มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำแนกตามขนาดโรงเรียน พบว่า โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายคู่ โรงเรียนขนาดเล็กกับโรงเรียนขนาดใหญ่ โรงเรียนขนาดกลางกับโรงเรียนขนาดใหญ่ และโรงเรียนขนาดใหญ่กับโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อเปรียบเทียบโดยจำแนกตามวุฒิการศึกษา พบว่า โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบโดยจำแนกตามประสบการณ์ในการบริหาร พบว่า โดยรวมไม่แตกต่างกัน โดยเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายคู่ พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์ในการบริหารสถานศึกษา 6-10 ปี กับ 16 ปีขึ้นไป มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์ในการบริหาร 1-5 ปี กับ 16 ปีขึ้นไป มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีแนวทางในการใช้รูปแบบในการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มเพื่อการบริหารงานของโรงเรียนด้านการบริหารงานทั่วไป คือ การนำดิจิทัลแพลตฟอร์มมาใช้ในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเกี่ยวกับเก็บข้อมูลนักเรียน การทำบันทึกข้อมูลนักเรียน ระบบการตัดคะแนนความประพฤติ และการนำดิจิทัลแพลตฟอร์มมาใช้ในการจัดการระบบงานธุรการ ซึ่งสอดคล้องกับ กฤติภัทร ศิริภัทรนิธิโกคิน (2564) ได้ศึกษาการใช้เทคโนโลยีในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาในยุควิถีใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยะปี ผลการวิจัย พบว่า ด้านการบริหารงานทั่วไป มีการใช้เทคโนโลยี ในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาในยุควิถีใหม่ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับเพศ ในภาพรวม ไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับ เอกราช

เครือข่าย (2558) ได้ศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 พบว่า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการบริหารทั่วไป โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อเปรียบเทียบตามความคิดเห็นของครูที่มีเพศต่างกัน พบว่า โดยรวมไม่แตกต่างกัน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปาริชาติ วิเชียร (2553) ได้วิจัยเรื่อง สภาพและความต้องการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารและการจัดการศึกษาของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพังงา ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบจำแนกตามขนาดสถานศึกษา ทั้งโดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน และการเปรียบเทียบจำแนกตามประสบการณ์ พบว่า ทั้งโดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestion)

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

1. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล ควรส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดได้ใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการบริหารงานอย่างเป็นรูปธรรมและมีคุณภาพ
2. ผู้บริหารสถานศึกษาควรกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการส่งเสริมการสอนของครูในสถานศึกษาให้ทุกคน นำดิจิทัลแพลตฟอร์มมาใช้ควบคู่กับการเรียนการสอนในห้องเรียน
3. ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีกระบวนการบริหารจัดการการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการบริหารงานในสถานศึกษา เพื่อการวางแผน ดำเนินงาน กำกับติดตามการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพให้มากที่สุดเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายของหน่วยงานต้นสังกัด
4. ผู้บริหารควรมีการพัฒนาการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการบริหารงานให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลในสถานศึกษา ได้แก่ การจัดทำข้อมูลสารสนเทศในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน การนำข้อมูลด้านงบประมาณ และแผนการปฏิบัติงานที่เป็นปัจจุบันมาเป็นสารสนเทศของโรงเรียน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยเรื่องระบบการวางแผนนิเทศ กำกับ ติดตาม ประเมินผลการใช้งานดิจิทัลแพลตฟอร์มในการบริหารงานในสถานศึกษา
2. ควรมีการศึกษาแนวทางการพัฒนาการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการบริหารงานในสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล

เอกสารอ้างอิง (References)

- กมลพันธ์ แก้วโชติ. (2550). การใช้เทคโนโลยีในการบริหารงานโรงเรียนของผู้บริหารในเขตพื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 3. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาการบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- กฤติภัทร ศิริภัทรนิโกลิน. (2564). การใช้เทคโนโลยีในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาในยุควิถีใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.

- ปาริชาติ วิเชียร. (2553). *สภาพและความต้องการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารและจัดการศึกษาของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพังงา*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต (สาขาการบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- พิชญานี กาหลง และคณะ. (2560). *แนวทางการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1*. *วารสารบัณฑิตวิจัย*. 11 (1), 149 – 162
- วรวิทย์ หล้าจนะ และคณะ. (2563). *สภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานโรงเรียนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง*. มหาวิทยาลัยหาดใหญ่. ในการประชุมมหาดใหญ่วิชาการระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 11. วันที่ 17 กรกฎาคม 2563. ณ ห้องประชุม Blue Ocean Hall อาคารคณะบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยหาดใหญ่. สงขลา: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่
- สร้อยวสันต์ ศรีคำแหง. (2556). *การศึกษากิจการบริหารงบประมาณของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศุพรรณบุรี เขต 1*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. 2542. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542. กรุงเทพฯ : คณะรัฐมนตรีและราชกิจจานุเบกษา.
- เอกราช เครือศรี. (2558). *การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์